

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8Csp/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223201031
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2024:4223201031.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému : A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D., občan SR, o zaplatenie 11.200,-Eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.540,89 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.540,89 Eur od 03.06.2022 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 136,52 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 54,66 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca si žalobou doručenu súdu dňa 31.03.2023 uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 11.200,-Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 11.200,-Eur od 03.06.2022 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 339,67 Eur a na zaplatenie trov konania.

2. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej aj postupca) a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.06.2022 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

3. Žalovaný uzavrel s postupcom dňa 22.01.2015 Zmluvu č. 790811220115, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky za nasledovných podmienok:

Výška úveru: 21.110,00 Eur

Druh úveru: bezúčelový

Typ a výška úrokovej sadzby (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté): fixná, 10,40% p.a.

Spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo dňa 22.01.2015

Výška splátky (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté) a splatnosť: 302,37 Eur mesačne, k 25. dňu v kalendárnom mesiaci

Splatnosť prvej splátky: 25.02.2015

Splatnosť úrokov a poplatkov: mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci

Počet splátok: 119

Konečná splatnosť úveru: 25.12.2024

RPMN (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté): 11,47%

Priemerná ročná percentuálna miera nákladov: 11,25 %

Celková čiastka spojená s úverom (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté): 34.370,15 Eur.

Žalobca zastal názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Keďže žalovaný neplnil splátky v dohodnutých termínoch v zmysle zmluvy, dostal sa do omeškania, na základe čoho právny predchodca žalobcu opakovane vyzýval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, a to aj Treťou upomienkou – pokus o zmier zo dňa 05.06.2020, kedy právny predchodca žalobcu evidoval nesplatené splátky vo výške 920,82 Eur. Žalobca uviedol, že žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 27.08.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Podľa žalobcu pohľadávka predstavuje ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 17.432,65 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 12.972,87 Eur, z riadneho úroku vo výške 3.189,25 Eur, z úroku z omeškania vo výške 1.155,93 Eur a z poplatkov vo výške 114,60 Eur. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky neuskutočnil žiadne úhrady. Žalobca si v súdnom konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 11.200,- Eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 11.200,- Eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 6.232,65 Eur, ktorá pozostáva z neuhradenej časti istiny vo výške 1.772,87 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 3.189,25 Eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 1.155,93 Eur a z neuhradených poplatkov vo výške 114,60 Eur, si žalobca v konaní neuplatnil. Žalobca si v tomto konaní tiež uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 03.06.2022, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky a náklady spojené s uplatnením pohľadávky titulom vykonaného úkonu právnej služby – predžalobnej výzvy podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s ust. § 10 ods. 1, ust. § 15 písm. a) a ust. § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to v celkovej výške 339,67 Eur s DPH, pozostávajúce z jedného úkonu právnej služby po 324,65 Eur s DPH a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby po 15,02 Eur s DPH za rok 2023.

4. Žalobca k žalobe pripojil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi Všeobecná úverová banka, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., zo dňa 02.06.2022, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ z 22.01.2015, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere z 22.01.2015, Žiadosť o flexipôžičku – bezúčelovú, Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 27.08.2020 s doručenkou, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám – občanom, Cenník VÚB, a.s., Tretiu upomienku – pokus o zmier z 05.06.2020 s poštovým podacím hárkom, platobnú históriu, pokus o zmier z 09.06.2022, Oznámenie o postúpení pohľadávky z 09.06.2022 a pokus o zmier zo 07.02.2023 s podacím hárkom.

5. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom, proti ktorému podal v zákonnej lehote žalovaný odpor. V podanom odpore žalovaný namietal, že banka ako veriteľ neskúmala jeho bonitu, hoci na to bola podľa ustanovenia § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy povinná. Žalovaný poukázal na čl. 8 ods. 1 smernice Rady 87/102 EHS, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa, na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa, a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Žalovaný má za to, že za dostatočne získané informácie dokladujúce schopnosť spotrebiteľa splácať úver nemožno považovať informácie získané výlučne od spotrebiteľa bez akéhokoľvek overenia a preukázania (napr. potvrdením zamestnávateľa, potvrdením o daňovej povinnosti a pod.), pričom veriteľ má aj povinnosť využívať verejne dostupné informácie, napr. údaje o životnom a existenčnom minime, priemerných výdavkoch obyvateľa a pod., a tieto porovnávať so známymi a od spotrebiteľa zistenými (nie len tvrdými) informáciami o jeho

príjmovch a výdavkoch. Podľa žalovaného veriteľ pri skúmaní jeho bonity nepostupoval s odbornou starostlivosťou, preto nemohol požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka a banka tak postúpila pohľadávku nielen v rozpore s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ale aj v rozpore so zákonom o bankách. Vzhľadom na uvedené žalovaný namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na podanie predmetnej žaloby.

Žalovaný ďalej uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. Pri výške úveru 21.110,-Eur, vstupnom poplatku 422,20 Eur, splátke v sume 302,37 Eur a počte splátok 119 RPMN nie je 11,47 %, ale je vyššia, a to 13,08 %. Spotrebiteľský úver sa preto podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov.

Keďže úver je podľa žalovaného bezúročný a bez poplatkov, banka nesprávne zosplatnila úver, a tak neplatne postúpila pohľadávku. Žalovaný sa domnieva, že z dôvodu absencie uvedenia RPMN mal zaplatiť sumu úveru 21.110,-Eur v 119 splátkach po 177,39 Eur mesačne (21.110,-Eur / počet splátok 119). Potom ku dňu zosplatnenia úveru 27.08.2020 už mal žalovaný uhradených 18.449,41 Eur, preto nebol v omeškaní so splácaním úveru najmenej 3 mesiace pred zosplatnením v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného ku dňu 25.06.2020 uhradil 18.449,41 Eur, pričom mal uhradiť iba 11.530,35 Eur (65 splátok po 177,39 Eur, takže mal spolu uhradené už ďalšie splátky - spolu 104 splátok po 177,39 Eur a banka nemala právo a ani dôvod predčasne zosplatiť úver.

Žalovaný tiež namietal postúpenie pohľadávky vzhľadom na nesplnenie podmienok v zmysle zákona o bankách tvrdiac, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy žalovanému podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže predloženie poštového podacieho hárku nenahrádza preukázanie doručenia, najmä ak na podacom hárku chýba pečiatka počty či iné potvrdenie o tom, že zásielka bola daná na poštovú prepravu. Výzvu zo dňa 5.6.2020 považuje žalovaný za nezrozumiteľnú, keďže v nej nie je uvedené, ktorá konkrétna splátka nebola uhradená. Taktiež vo výzve na predčasné zosplatenie úveru zo dňa 27.08.2020 banka neuviedla, pre ktorú splátku úveru predčasne zosplatiť celý úver, pričom v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti bola najneskoršia splátka, od ktorej do vyhlásenia predčasnej splatnosti mohol byť žalovaný viac ako tri mesiace v omeškaní, splátka splatná dňa 25.06.2020. Banka však žalovanému výzvu na zapltenie adresovala ešte skôr, a to dňa 05.06.2020. Žalovaný navyše namietal aj to, že vo výzve na predčasné splatenie nebol žalovaný upozornený na možné postúpenie pohľadávky.

Záverom svojho podania žalovaný uviedol, že namieta aj žalobcom požadované náklady spojené s uplatnením pohľadávky z dôvodu nepreukázania doručenia predžalobnej výzvy. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Žalobca doručil súdu vyjadrenie k odporu žalovaného dňa 25.09.2023. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru žalobca uviedol, že postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovanými v zmluve o úvere v čl. I. ods. 5 písm. b). Postupca Treťou upomienkou zo dňa 05.06.2020 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 920,82 Eur a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca poukázal na to, že spolu so žalobou predložil dňa 31.03.2023 k predmetnej výzve aj podací hárkok, ktorý preukazuje doručovanie žalovanému. Zároveň ako prílohu svojho vyjadrenia predložil printscreen zo stránky slovenskej pošty <https://tandt.posta.sk/>, ktorý podľa žalobcu dokazuje doručenie žalovanému dňa 10.06.2023. Žalobca tiež upriamil pozornosť na reťazec vytlačenej na okraji predloženého podacieho hárku:

UPOMIE3_NEZ_20200605211903_100PP.DAT_afp_JOBID_3008050_CPSC6_1_HAROK, ktorý je automaticky pridávaný na podací hárkok v stredisku tlače, pričom úvod tohto reťazca UPOMIE3 predstavuje identifikáciu zásielky dávanej do poštovej prepravy. Ide o plne automatizovaný proces, do ktorého nie je možné vstúpiť. Žalobca je preto toho názoru, že predložené poštové podacie hárky sú dostatočným dôkazom o riadnom odoslaní zásielky na dohodnutú adresu.

Žalobca ďalej uviedol, že výzva pred zosplatením úveru a samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nemusia obligatórne obsahovať údaj o splátke, pre neuhradenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Takáto obsahová náležitosť týchto listín nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Povinnosť informovať dlžníka o splátke, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, sa nenachádza v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré hovorí o povinnosti upozorniť dlžníka

na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, pričom od tohto upozornenia do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí uplynúť minimálne 15 dní a zároveň o tom, že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí byť dlžník v omeškaní minimálne tri mesiace, v ust. § 565, ktoré hovorí výlučne o povinnosti predčasnú splatnosť dohodnúť a ani v ust. 103 Občianskeho zákonníka, ktoré hovorí výlučne o osobitnom okamihu, od ktorého začne plynúť premlčacia doba. Podľa žalobcu účelom uvedených zákonných ustanovení je snaha zákonodarcu poskytnúť spotrebiteľovi v zmluvnom vzťahu dodatočnú ochranu a možnosť vyhnúť sa vyhláseniu mimoriadnej splatnosti uhradením omeškaných splátok. Uvádzaním splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nedôjde k naplneniu účelu zákona. Žalobca má za to, že ide výlučne o snahu žalovaného navodiť dojem, že postupca nekonal pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti v súlade so zákonom, hoci tak podľa žalobcu nepochybne konal. Výklad, ktorý sa snaží súdu podsunúť žalovaný, žalobca považuje za úplne vadný, bez akejkoľvek opory v znení zákona.

Žalobca sa vo svojom podaní vyjadril aj k plynutiu premlčacej lehoty v súvislosti so splátkou, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru. Žalobca poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022, 7Cdo/347/2021 z 31.01.2023), ktorý pri posudzovaní plynutia premlčacej doby ustálil, že pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Žalobca poukázal na to, že na súd podal žalobu dňa 31.03.2023. K uplatneniu práva podľa 565 Občianskeho zákonníka (ktoré bolo medzi stranami dojednané) došlo podaním zo dňa 27.08.2020 pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.05.2020, pričom bol žalovaný v dlhšom ako 3 mesačnom omeškaní a súčasne bol upozornený na možnosť uplatnenia tohto práva. Zosplatenie dlhu teda nastalo pre splátku splatnú dňa 25.05.2020, ktorá o viac ako tri mesiace predchádzala zosplateniu, avšak premlčanie začalo plynúť až prvý deň nasledujúci po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením tejto splátky. Premlčacia doba tak začala plynúť dňa 26.08.2020 a uplynula by dňa 26.08.2023. Podľa žalobcu žaloba bola na súde podaná včas a nárok žalobcu nemožno považovať za premlčaný ani len v jeho časti.

Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu vyplývajú z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách - žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok (výzvou z 27.8.2020).

Ako prílohu žalobca predložil výpis o doručení zásielky č. A..

7. Záverom svojho podania žalobca uviedol, že k ostatným namietaným skutočnostiam v podanom odpore žalovaným si žalobca vyžiadal podklady a stanovisko od pôvodného veriteľa a požadované bude súdu zaslané bezodkladne po ich obdržaní. Žalobca doplnil svoje vyjadrenie podaním doručeným súdu dňa 28.9.2023, kde poukázal na ustanovenia § 7 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a uviedol, že veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktorú stanovuje Národná banka Slovenska) a príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 ZoSU) a posúdiť túto schopnosť s ohľadom na získané informácie. Podľa žalobcu v danom prípade veriteľ postupoval tak, že záväzky spotrebiteľa overil dopytom do úverového registra, ktorý predložil v prílohe a z ktorého vyplynulo, že spotrebiteľ mal v čase poskytnutia úveru nasledujúce úverové vzťahy: spotrebný úver s mesačnou splátkou 157,-Eur, spotrebný úver s mesačnou splátkou 64,-Eur, spotrebný úver s mesačnou splátkou 189,-Eur, kontokorentný úver s úverovým rámcom 500,-Eur, z ktorého sa ako mesačná splátka pri posudzovaní bonity bralo 3 % zo schváleného úverového rámca, teda 15,-Eur, celkové mesačné úverové zaťaženie bolo teda vo výške 425,-Eur. Žalovaný v žiadosti o úver deklaroval zamestnanie na dobu neurčitú ako vedúci/ riadiaci pracovník a čistý príjem vo výške 1.500,-Eur. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovaného v sume 198,09 Eur, nakoľko v žiadosti o úver uviedol spotrebiteľ rodinný stav rozvedený a nepriznal žiadne vyživované dieťa. Veriteľ zároveň vykonal kontrolu mesačných nákladov, kedy 45 % z čistých príjmov domácnosti spotrebiteľa (v konkrétnom prípade 675,-Eur) nemôže byť zaťažená

splátkami úverov. Pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma - 45% z príjmu domácnosti. Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne: 1.500,-Eur (príjem) – 425,- Eur (existujúce záväzky) – 675,-Eur (paušálna suma výdavkov) = 400,-Eur. Disponibilný zostatok je tak vyšší ako splátka schvalovaného úveru. Žalobca tak zastáva názor, že poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ustanovením § 7 ZoSu a zbral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladá vziať do úvahy.

Čo sa týka ročnej percentuálnej miery nákladov, žalobca považuje výšku RPMN uvedenú v zmluve za správnu. Žalobca uviedol, že mesačná splátka vo výške 302,37 Eur je v zmluve uvedená vrátane poplatku za poistenie úveru. Pri výpočte celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je podľa žalobcu potrebné mať na zreteli aj to, že poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo zmluvy o úvere je v tomto prípade fakultatívne, t.j. ide o možnosť, nie povinnosť dojednať taký druh poistenia. Z dôvodu fakultatívnosti poistenia potom podľa názoru žalobcu poistné do výpočtu celkových nákladov nevstupuje, teda poistenie nie je povinné a úverovú zmluvu za rovnakých podmienok môže klient uzatvoriť aj bez dojednaného poistenia. Z uvedeného dôvodu žalobca považuje výšku RPMN uvedenú v zmluve za správne vypočítanú.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti potom žalobca navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

8. Podaním doručeným súdu dňa 29.12.2023 žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní dňa 08.01.2024 a zotrval na podanom odpore a v ňom uvedených dôvodoch. Žalovaný sa opätovne vyjadril k výške RPMN uvedenej v zmluve o úvere, pri ktorej výpočte nebola do splátky zahrnutá výška mesačnej splátky poistného a rovnako náklady na poistné neboli zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 19 ods. 2 a ustanovenie § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, z ktorých vyplýva, že náklady na poistenie patria do celkových nákladov a na účely výpočtu RPMN sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, teda aj náklady poistného. Žalovaný uviedol, že poistné mu bolo ponúknuté výslovne za účelom získania zľavy z úrokovej sadzby tak, ako to vyplýva z bodu 1.1. zmluvy, čo ako spotrebiteľ aj využil. Zo žiadosti o flexipôžičku z 22.10.2015 je zrejmé, že žalovaný poistenie nežiadal, žiadal iba o poskytnutie úveru. Pokiaľ banka žalovanému ponúkla poistenie s cieľom, aby získal úver za výhodnejších podmienok, bolo nevyhnutné do celkových nákladov zahrnúť aj poistenie za účelom výpočtu RPMN. Žalovaný považuje za zavádzajúce aj tlačivo Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorom banka automaticky uvádza výšku mesačnej splátky 302,37 Eur a RPMN 11,47 %, pričom v zmluve o úvere je jednoznačne uvedené, že pri výpočte RPMN v hodnote 11,47% banka vychádzala z výšky mesačnej splátky 285,27 Eur. Z uvedeného dôvodu žalovaný považuje zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov, keďže právny predchodca žalobcu uviedol nesprávnu výšku RPMN.

Pokiaľ ide o posúdenie bonity dlžníka, žalovaný zotrval na svojom vyjadrení a má za to, že právny predchodca žalobcu zanedbal svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20CoCsp/20/2020 z 23.9.2020, pričom uviedol, že odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z.z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru bez reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou. Z dôvodu zanedbania odbornej starostlivosti na strane právneho predchodcu žalobcu nemohlo podľa žalovaného dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a preto neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt. Žalobca preto nedisponuje dostatkom aktívnej vecnej legitímácie vystupovať na strane žalobcu v tomto konaní.

9. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 08.01.2024. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil dňom 29.12.2023. Dostavil sa právny zástupca žalobcu, ktorý uviedol, že sa plne sa pridržiava písomne podanej žaloby, má za to, že žalobca sa vyjadril ku všetkým

podstatným skutočnostiam a taktiež sa pridriava ostatných písomných vyjadrení a zároveň poukazuje na žalobcom predložené listiny.

10. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že právnym predchodcom žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovaným bola dňa 22.02.2015 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 000790811220115, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 21.110,- Eur, ktorý je žalovaný povinný vrátiť v 119 splátkach vo výške 302,37 Eur. Podľa zmluvy predstavujú celkové náklady žalobcu 13.260,15 Eur a celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, je v zmluve určená vo výške 34.370,15 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je v zmluve určená na 11,47%, priemerná RPMN na 11,25 %, úroková sadzba na 10,40 % a poplatok za poskytnutie úveru predstavoval 422, 20 Eur.

11. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

13. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

14. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Predmetnú úverovú zmluvu uzatvorenú dňa 22.01.2015 medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaním súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Súd dospel i k záveru, že predmetná zmluva má i spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý čerpaním úveru uspokojoval svoje osobné potreby a právny predchodca žalobca vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola pripravená vopred na formulári vrátane znenia obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovaným ako spotrebiteľom.

18. Súd predovšetkým skúmal, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v danom spore a v súvislosti s tým preskúmal splnenie podmienok v zmysle ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky.

Právny predchodca žalobcu listom - Tretia upomienka – pokus o zmier zo dňa 05.06.2020 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok a zároveň ho upozornil na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Zásielka bola podaná na pošte dňa 08.06.2020 a žalovanému bola doručená dňa 10.06.2020. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil ku dňu 27.08.2020, o čom bol žalovaný vyznamenaný listom Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 27.08.2020, ktorý mu bol doručený do vlastných rúk dňa 08.09.2020.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že bod 5 zmluvy o úvere obsahoval oprávnenie banky (za splnenia ďalších podmienok) vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, žalovaný bol výzvou z 05.06.2020 a v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornený na uplatnenie tohto práva, pričom zosplatenie úveru bolo vyhlásené ku dňu 27.08.2020. Nie je sporné, že žalovaný bol v tom čase v omeškaní viac ako tri mesiace

so splátkou splatnou dňa 25.05.2020, pričom však nie je povinnosťou banky presne označiť nezaplatenú splátku, pre ktorú je úver predčasne zosplatený.

Žalovaný ďalej namietal, že banka ako veriteľ neskúmala jeho bonitu, hoci na to bola podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy povinná, a z uvedeného dôvodu potom nebola oprávnená vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Z obsahu súdneho spisu má však súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu posudzoval bonitu žalovaného pri poskytnutí úveru. Právny predchodca žalobcu preveroval bonitu žalovaného pred poskytnutím úveru, a to jednak v žiadosti o poskytnutie úveru, v ktorej žiadateľ uviedol všeobecné informácie o svojej osobe, informácie o bývaní, o zamestnaní žiadateľa, o jeho finančnej situácii, pričom žiadateľ svojím podpisom potvrdil, že všetky uvádzané informácie sú pravdivé a úplné. Právny predchodca žalobcu tiež preveroval bonitu žalovaného dopytom do úverového registra dňa 22.01.2015, z ktorého vyplývali všetky úverové vzťahy žalovaného, ako aj informácie o platobnej disciplíne žalovaného. Žalobca podrobne opísal, ako právny predchodca žalobcu vykonal test DSTI (Debt Service To Income) - veľkosť finančnej rezervy po odpočítaní nákladov (podrobne uvedené v odseku 7. odôvodnenia rozsudku). Veriteľ bol v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, výšku úveru, jeho účel a príjem spotrebiteľa. Podrobné zákonné pravidlá preverovania bonity platia pre zmluvy uzatvorené po 1.1.2017 (novela č. 299/2016 Z. z.), pričom veriteľ postupuje aj podľa opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 z 14. novembra 2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu si splnil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Súd ďalej skúmal, či oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z 27.08.2020 svojim obsahom zodpovedá ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda či obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom, a to presne špecifikovanú výšku splatného záväzku a písomnú výzvu na úhradu tohto peňažného záväzku, a či od jeho doručenia, do postúpenia pohľadávky uplynula lehota minimálne 90 dní, po ktorú bol žalovaný v omeškaní s plnením čo i len časti splatného peňažného záväzku. Súd vyhodnotil, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z 27.08.2020 obsahuje presne špecifikovanú výšku splatného záväzku, výzvu veriteľa dlžníkovi na úhradu dlžnej sumy a od jeho doručenia žalovanému (08.09.2020) do postúpenia pohľadávky (02.06.2022) uplynulo viac ako 90 dní.

Žalovaný tiež namietal skutočnosť, že z dôvodu absencie uvedenia RPMN (a teda bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) mal zaplatiť sumu úveru 21.110,-Eur v 119 splátkach po 177,39 Eur mesačne (21.110,-Eur/počet splátok 119). Potom ku dňu zosplatenia úveru 27.08.2020 žalovaný nebol v omeškaní so splácaním úveru a banka nemala právo a ani dôvod predčasne zosplatiť úver. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 260/2021 z 26.8.2021, podľa ktorého je Ústavný súd SR označil za ústavne konformný názor, podľa ktorých treba vychádzať z jednotlivých mesačných splátok, teda zachovať výšku splátok. „V zmysle tohto právneho názoru dlžník nemusí vrátiť úver okamžite, ale vo výške dohodnutých splátok. Takéto riešenie je v zásade vhodným vyvážením záujmov veriteľa a dlžníka, keďže dlžníkovi s postavením spotrebiteľa priznáva zásadne lepšie postavenie ako akémukoľvek inému účastníkovi občianskoprávných vzťahov. V iných prípadoch, napríklad pri posúdení premlčania, by mohol byť záver, ktorý uvádza sťažovateľka (do splátok zahrnúť len istinu a zachovať počet splátok a tým aj termín konečnej splatnosti), v neprospech spotrebiteľa.“

Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu mal oprávnenie žalovanému úver predčasne zosplatiť, postúpenie pohľadávky postupcu na žalobcu je platné, preto je v danej veci daná aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby.

19. Keďže súd vyhodnotil, že úverovú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je potrebné posúdiť i podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, súd skúmal, či má uvedená úverová zmluva všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že úverová zmluva má v tomto smere nedostatky. Súd na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. g) a i), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b) a § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

20. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.01.2015 súd zistil, že v zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď vo výpočte neboli zahrnuté do celkových nákladov všetky náklady spotrebiteľa spojené s úverom – a to náklady na poistenie. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch obsahuje v ustanovení § 2 písm. g) legálnu definíciu pojmu celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, od čoho sa potom odvíja aj výpočet RPMN zadefinovaný v ustanovení § 2 písm. j). Z dôvodu poistenia úveru bola žalovanému poskytnutá zľava na úrokovej sadzbe (bod 1.1 zmluvy), a teda pokiaľ by k poisteniu úveru nepristúpil, úver by za daných podmienok nezáskal. Pokiaľ mal žalovaný úver splatiť v 119-tich splátkach po 302,37 Eur, celková čiastka k zaplateniu predstavuje sumu 35.982,03 Eur namiesto v zmluve nesprávne uvedenej čiastky 34.370,15 Eur. Rovnako je potom zrejmé, že výška RPMN nemôže byť v zmluve určená správne, keď vstupné parametre na výpočet RPMN sú uvedené v bode 3 zmluvy ako celkové náklady vo výške 13.260,15 Eur (namiesto správnej výšky 14.872,03 Eur) a výška mesačnej splátky 285,27 Eur (namiesto správnej výšky 302,37 Eur). Potom aj výška RPMN musí byť vyššia ako je jej výška uvedená v zmluve. Absencia správneho výpočtu vyššie uvedenej obligatórnej zmluvnej náležitosti (celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť) je sankcionovaná podľa § 11 ods. 1. písm. b) citovaného zákona nie neplatnosťou právneho úkonu, ale výslovne stanovenou zákonnou domnienkou, podľa ktorej sa takto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže poskytnutý úver sa teda v zmysle vyššie uvedeného považuje za bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov žalovanému, teda len na vrátenie reálne poskytnutej istiny bez poplatkov, úrokov a sankcií. Žalovanému bola reálne poskytnutá suma 21.110,- Eur. Súčet splátok reálne zaplatených žalovaným predstavoval sumu 18.569,11 Eur (vyplývajúci z platobnej histórie žalovaného). Z uvedeného dôvodu je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi zostatok istiny vo výške 2.540,89 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 03.06.2022 do zaplatenia.

21. Žalobca si tiež uplatnil náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 339,67 Eur v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka titulom vykonaného úkonu právnej služby – predžalobnej výzvy podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s ust. § 10 ods. 1, ust. § 15 písm. a) a ust. § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to v celkovej výške 339,67 Eur s DPH, pozostávajúce z jedného úkonu právnej služby po 324,65 Eur s DPH a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby po 15,02 Eur s DPH za rok 2023. Keďže žalobca pri určení nákladov vychádzal z uplatnenej sumy vo výške 11.200,- Eur, avšak súd žalobcovi priznal sumu 2.540,89 Eur, nemožno žalobcovi priznať náklady v celej uplatnenej výške. Je potrebné vychádzať zo sumy 2.540,89 Eur, z ktorej potom náklady predstavujú 136,52 Eur ako súčet sumy jedného úkonu právnej služby s DPH vo výške 121,50 Eur a sumy jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby s DPH vo výške 15,02 Eur.

22. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a keďže žalobca aj žalovaný mali vo veci čiastočný úspech (žalobca v sume 2.540,89 Eur a žalovaný v sume 8.659,11 Eur), súd žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54,66 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.